

реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі, зберігаючи при цьому стабільність та конкурентоспроможність.

Основні етапи ризик-орієнтованого управління економічною безпекою можна узагальнити наступним чином:

- перший етап полягає в ідентифікації потенційних ризиків, які можуть вплинути на економічну безпеку підприємства. Це можуть бути фінансові ризики, ризики виробництва, ризики зовнішнього середовища, ризики конкуренції тощо.

- на другому етапі визначається ймовірність та потенційні наслідки ризиків для підприємства. Розглядаються як кількісні, так і якісні аспекти ризиків з метою зрозуміти їх вплив на діяльність підприємства;

- на третьому етапі здійснюється вибір стратегії управління ризиками. Після оцінки ризиків підприємство визначає, яким чином воно буде управляти ризиками. Це може включати уникнення ризиків, зменшення їх впливу, передачу ризиків страховим компаніям, або прийняття ризиків з метою отримання можливих переваг.

- на четвертому етапі, після того як визначено стратегію управління ризиками, необхідно впровадити плани та заходи, які дозволять здійснювати цю стратегію. Це може включати розробку політик управління ризиками, впровадження нових процедур та контролю, а також навчання персоналу.

- заключний етап включає постійний моніторинг ризиків та ефективності застосованих стратегій управління ризиками. Аудит може допомогти виявити можливі проблеми та ризики, які потребують уваги, а також оцінити ефективність системи управління ризиками.

Механізм розробки стратегії забезпечення економічної безпеки є ключовим елементом управління підприємством та допомагає забезпечити його стабільність та успішність в умовах економічних труднощів та нестабільності.

УМОВИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ

Льотка Я.І.

*Науковий керівник : Богацька Н.М., к.е.н., доцент
Вінницький торговельно-економічний інститут
Державного торговельно- економічного університету*

Розвиток соціального підприємництва водночас сприяє тому, що з'являється все більше навчальних програм зі створення та управління такою діяльністю, правильною організацією юридичних та фінансових питань, що дозволяють соціальним підприємцям робити свою діяльність більш ефективною. Однак, в Україні ще не сформувалося правильне стійке уявлення про те, чим є насправді соціальний бізнес та як влаштовані його процеси. Соціальне підприємництво – це досить новий вид діяльності в Україні і зовсім незначна частка підприємців та громадян знають про такі можливості ведення бізнесу [1].

Як соціальне явище соціальне підприємництво виникло в країнах Західної

Європи в другій половині XVIII століття, але лише наприкінці XIX століття було законодавчо закріплене як соціальний інститут.

Сьогодні соціальне підприємництво, яке динамічно розвивається в європейських країнах, вирішує такі проблеми, як безробіття, соціальний захист та громадянська участь. Основна місія соціального підприємництва - приносити користь суспільству [2].

Для динамічного розвитку соціального підприємництва в Україні необхідно створити сприятливі умови:

1. Фінансова підтримка (створення спеціальних фондів та програм для фінансування розвитку соціального підприємництва).

2. Інформаційно-методична підтримка (створення інформаційних ресурсів з питань соціального підприємництва; організація навчальних семінарів та тренінгів).

3. Розвиток інфраструктури (створення коворкінгів та бізнес-інкубаторів; надання консультаційної та юридичної підтримки).

4. Підвищення соціальної обізнаності (організація інформаційних кампаній про соціальне підприємництво).

Міжнародні організації, такі як Світовий банк, Європейський Союз та Агентство США з міжнародного розвитку, можуть відігравати важливу роль у розвитку соціального підприємництва в Україні. За сприятливих умов соціальне підприємництво в Україні може стати важливим інструментом для вирішення соціальних та екологічних проблем, створення нових робочих місць та підвищення рівня життя людей [3].

Окрім вищезазначених умов, для розвитку соціального підприємництва в Україні необхідно також наступне:

– Зміна ставлення громадян до соціального підприємництва та підвищення їхньої довіри до соціального підприємництва.

– Розвиток культури соціальної відповідальності в бізнесі.

– Створення ефективної системи моніторингу та оцінки соціального підприємництва.

Отже, важливо зазначити, що розвиток соціального підприємництва в Україні є довготривалим процесом і потребує спільних зусиль влади, бізнесу, громадянського суспільства та міжнародних організацій. Соціальне підприємництво має на меті прискорити позитивні соціальні зміни шляхом покращення життя всього населення. Воно має стати ключовим елементом розвитку країни в цілому. Створення робочих місць та збагачення професійного досвіду людей, які працюють у соціальних підприємствах.

Література:

1. Богацька Н.М. Перспективи розвитку соціального підприємництва в Україні. *Економіка та суспільство*. 2023. № 53. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-4>

2. Галушка З. І. Феномен соціального підприємництва: поняття та перспективи розвитку в Україні. *Економіка*. Київ: ВПЦ «Київський

національний університет». №148, 2013. С. 15-16.

3. Про соціальне підприємництво: веб-сайт.
URL: <http://www.socialbusiness.in.ua/index.php/baza-znan/biblioteka> (дата звернення: 05.03.2024)

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Митник Н.В.

*Науковий керівник : Богацька Н.М., к.е.н., доцент
Вінницький торговельно-економічний інститут
Державного торговельно- економічного університету*

У сучасних умовах все більшої актуальності набуває питання залучення соціального підприємства та комерційних структур до вирішення соціальних проблем та підвищення соціальної відповідальності суб'єктів господарювання. Це пов'язано з розумінням того, що визначення головною метою отримання та максимізація прибутку не забезпечує довгострокового функціонування підприємств. Адже в умовах ринкової економіки задовольняти суспільні інтереси та сприяти вирішенню суспільних і соціальних проблем більше не є обов'язком лише держави. Водночас, залучення бізнес-організацій до такої діяльності вимагає внесення суттєвих змін у сучасні правові та економічні інститути.

Соціальне підприємництво, як і всі види підприємництва, - це діяльність суб'єкта господарювання, яка здійснюється переважно з метою отримання прибутку та на власний ризик [1]. Однак, на відміну від традиційного підприємництва, воно також створюється для вирішення соціальних проблем. Серед багатьох недоліків ринкової економіки в Україні є те, що органи державної влади не мають фінансової та організаційної спроможності самостійно та централізовано вирішувати широке коло соціальних проблем.

Традиційне підприємництво часто не зацікавлене у подоланні цих проблем, а лише у максимізації власного прибутку. Саме тому розвиток соціального підприємництва в Україні є необхідним, а його просування має стати важливою частиною національного плану розвитку. Соціальне підприємництво спрямоване на задоволення потреб та вирішення проблем конкретних груп населення [2]. Наприклад, це підтримка зайнятості осіб з інвалідністю, безробітних та груп ризику. Крім того реформувати та розвивати державні послуги.

Підвищення рівня безробіття призводить до негативних тенденцій в економіці країни та навантаження на державний бюджет, однак дає можливість підприємству підбору найкращих кадрів. Працевлаштування на соціальне підприємство зменшуватиме навантаження на державний бюджет через скорочення виплат по безробіттю, а також забезпечить підвищення рівня конкурентоспроможності своєї діяльності через кваліфікований персонал [3].